

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag har det tilfælles med de tre følgende sager på dagsordenen, at Socialdemokratiet har fået øje på fire punkter, som vitterlig er ømme i den gældende skattelovgivning. Så har man forsøgt, hvordan man kan klare de problemer, som foreligger i alle fire tilfælde. Så har man valgt den samme metode i alle fire sager, nemlig at man har givet en tillægslov, som giver lovsamlingen et endnu mere kaotisk og uoverskueligt præg, og som i alle fire tilfælde fører til skærper af beskatningen.

Selvfølgelig ville man, hvis vi levede i et retssamfund, sige, at det er helt i orden, når man finder huller i en lovgivning, at man så må se at lukke dem. Men den danske skattelov er simpelt hen så betændt, så selv om Socialdemokratiet fik gennemført alle sine fire forslag, ville det i hvert eneste tilfælde være således, at man bare åbner for endnu flere huller end dem, man søger at lukke. Man kan eventuelt opnå, at de gode vil græde, fordi de ikke opdager, hvad der nu er kommet af nye bestemmelser ind i skattelovsamlingen, og de onde vil såmænd med lethed snøre sig uden om i alle fire tilfælde og også med de forslag, som Socialdemokratiet stiller. Derfor må der være noget hold i den retssikkerhedssnak, som man taler om, at nu skal vi tænke os om fra Folketingets side, hvordan befolkningen overhovedet kan klare sig med disse problemstillinger, som der her er tale om. Det er ikke til at følge med i disse bestandige detailændringer, som gør det hele uoverskueligt, giver anledning til misforståelser, giver anledning til ødelæggelser, uden at det forbedrer vores skattesystem noget som helst væsentligt.

Derfor er Fremskridtspartiets holdning til alle fire lovforslag og altså også det, vi snakker om her, den, at vi er særdeles skeptiske over for det, og at vi formentlig i alle fire tilfælde vil ende med at stemme nej, hvis forslagene kommer til afstemning på den måde, som de fremtræder i øjeblikket. Vi vil da meget gerne være med til i udvalget at se, om der kan blive noget fornuftigt ud af det, og vi vil da gerne sige, at som dagen skrider frem, bliver vor skepsis mindre og mindre. Det første forslag er det dårligste, og det sidste er det bedste, og på den måde vil det altså udvikle sig her under dagsordenen.

Når vi kigger på det foreliggende forslag, har skatteministeren og den konservative ordfører på udmærket måde taget § 1 ved vingebenet.

Jeg vil gerne have lov til også at påpege § 2, den aldeles uanstændige, umenneskelige apartheidmåde, Socialdemokraterne her optræder på. Der er ingen mennesker, der aner, hvad det vil sige, at denne lov får virkning fra den og den dag i januar måned. Hvad skal man have gjort på den dag? Skal man have holdt generalforsamling, skal man have indført det, skal man have anmeldt det til Aktieselskabs-Registeret, skal man have overdraget det ene eller det andet? Vi må i hvert tilfælde få en afklaring på § 2.

Så var Venstres to ordførere inde på, at halleluja, alt løser sig, når vi bare får den dobbeltbeskatning afskaffet. Vi andre har jo da også læst i skattereformen, at man siger, at det sker på et eller andet tidspunkt i 1990, der lå så dejligt langt ude i fremtiden, da man hin ulykkelige julaften i 1985 skrev under på det dokument, der hed skattereformen.

Hvad sker der i grunden med hensyn til den dobbeltbeskatning? Hvilke metoder er de seks forligspartier i grunden blevet enige om at ville præsentere for Folketinget? Hvornår kommer der nogle forslag vedrørende denne såkaldte dobbeltbeskatning, som jo reelt ikke er nogen dobbeltbeskatning? For hvis det var en dobbeltbeskatning, kunne folk bare lade være med at købe aktieselskaber og lade være med at drive deres virksomhed som aktieselskaber. Når folk driver deres virksomhed som aktieselskaber, er det, fordi de får en underbeskatning og derfor ikke nogen dobbeltbeskatning selv med de foreliggende regler. Det er det rene paradelludder, hvor de hysteriske kællinger ganske har overvundet hr. Lykketoft til at tro, at der var et reelt problem med, at der var noget, der hed dobbeltbeskatning, for det findes ikke på aktieselskabsområdet, for de, der er i den situation, at de bliver overbeskattet, lader være med at drive deres virksomheder i aktieselskabsform. Så enkelt er det.

Men lad os nu se, hvordan man klarer tingene. Specielt er vi da interesseret i at se, hvordan man gør det i de internationale relationer, for 1990 ligger også nær på 1992, hvor vi skal til at have det indre marked, og hvordan man så har tænkt at kombinere denne ophævelse af dobbeltbeskatningen med kapitalens fri bevægelighed i EF bliver meget interessant at se. Vi glæder os meget til, hvad de seks forligspartier præsenterer os for, men vi respekterer ikke argumentet, før vi har set noget præsenteret i enighed mellem de seks partier.